

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Jánosi-utca 42. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatali illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyiltér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe ittor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Bornemisza László alispán székfoglaló beszéde.

Tekintetes megyebizottsági közgyűlés! Méltóságos főispán ur! A szólás teljes hatalmának birtokában kellene lennem: hogy éltem e legszebb pillanatában, hű tolmácsa lehessen ajkam érzelmeimnek. — De, mint a hegyi forrás kristály tiszta vizének gyöngén csergedező ere biztos utat talál hajókat emelő folyamának hullám-árjában, úgy azt hiszem, gyöngeszavakban kifejezett hálás köszönetem is megnyeri a szíves méltányolást kegyes jóindulatuk előtt. — Fogadják azért ez egyszerű, de szívből eredő szavaimban őszinte köszönetem kifejezését azon megtisztelő bizalomért, melyet épen az imént, esekély személyem irányában, oly érdememen felül kitüntetőleg nyilvánítani kegyesek voltak.

Midőn e helyről első ízben felszólalni szerencsém van, nem tarthatom sem idő-, sem alkalmoszerűnek részletekre kiterjedő programmszerű fejtegetésekkel becses türelmüket igénybe venni, de nem mulaszthatom el, hogy már ez alkalommal főbb vonásokban kifejezést adjak azon nézeteimnek, a melyek hivatalos tisztii pályámon tevékenységemben vezérelni fognak.

A törvényhatóságok állása és hatásköre az utóbbi két évtized alatt törvényes intézkedések következtében lényeges és gyökeres változásokon ment keresztül. — Azonban ezen változott és korlátolt hatáskör mellett — habár hatalmas tényezőinek tartom is a közéletnek — a politikai élet terén, nem lehet meg azon iránytadó befolyásuk, mint a multban volt, és e változásnak szükségképeni következménye az, hogy a megye első tisztviselőjének állása ma egész más szempontból mérlegelendő.

A hatáskör változása mellett gyökeresen megvál-

tozott a közigazgatási eljárás is. Anyagi törvényes intézkedések alapján, határozott alaki szabályok határozzák rendes menetét. — A megyei közigazgatás ennek következtében — nem lehet mint a multban, sem a megye első tisztviselője, sem az intézők nézeteinek mintegy kinyomata. — Nem egyéni nézetek, befolyások és elhatározások vezényelhetik irányát és menetét, de a törvényes intézkedések.

Miután pedig határozott meggyőződés, hogy a törvényes intézkedések jótékonyágának egy részről; követelményeinek másrésztől, egyenlően kiterjedni és kötelezőknek kell lenni a törvényhatóság összes lakosaira személy-, vagyon- és rangkülömbőség nélkül; a megyei alispáni állást sem politikai párthoz, annál kevésbé hitfelekezeti nézetekhez kötöttnek nem tarthatom, s ebből kifolyólag mulaszthatlan kötelességemnek fogom ismerni minden időben és minden körülmények között, a törvényes intézkedéseket személyes érdekek és politikai párt tekinteteken felül állva részrehajlást nem ismerő igazsággal, legjobb meggyőződés szerint végrehajtani.

Mindig volt bennem határozottság és erkölcsi erő, hogy nézeteimnek a politikai kérdésekben nyílt és őszinte kifejezést adtam, ezt tenni jövőben is fogom; de lesz és van bennem az erkölcsi érzetnek és alkotmányos érzületnek oly foka, hogy alispáni hivatalos állásom befolyását — politikai nézeteim érvényesítésére — felhasználni nem fogom.

Tántorithatlan hiva voltam, vagyok és leszek törvény által biztosított alkotmányunk alapján álló, erélyes magyar

nemzeti politikának, miután ezt állami életünk lét-feltételének tartom; ennél fogva minden oly törekvést és mozgalmat, mely az állami törvényes kötelék és rend megbolygatására irányul, habár törvényes látszattal bíró czélzatok leple alatt is, — a legerélyesebben és pedig minden törvényes eszköz, sőt hivatalos állásom és befolyásom érvényesítésével is, elfojtani és megtorolni mulaszthatlan kötelességemnek fogom ismerni.

A megyei közigazgatás terén az önkormányzati rendszernek az képezvén általánosan elismert előnyét, hogy mindazon ügyekben és hatáskörben, melyek a törvényhatóság közönségét érdeklik, a többség nézete találjon érvényesülést, e tekintetben tehát kötelességemnek tartom, hogy saját egyéni nézeteimtől is eltekintve, a megyei bizottsági közgyűlési határozatoknak, a részletekre kiterjedő pontossággal erélyes végrehajtója legyek, — de másrésztől mulaszthatlan kötelességemnek fogom tekinteni, hogy a törvényhatóságok törvényes jogait bárhonnán eredhető támadások ellenében is, teljes erőmből megóvjam és sértetlenül fentartsam.

Törvény és szabályrendelet által alispáni hivatalos hatáskörömbe utalt ügyekben pedig, a törvény alapján, legjobb meggyőződés szerint, lelkiismeretes részrehajlatlansággal és igazsággal párosult méltányossággal eljárni kötelességemnek ismerendem.

Az előadottak alapján, midőn így hű öre kívánok lenni a törvényhatóság törvényes jogainak; részrehajlatlan, igazságos és becsületes végrehajtója a törvé-

T Á R C Z A.

Emlékezés**boldogult Bodon Ábrahám alispánra.**

A jó, valóban oly nemesre

Miért borul a feledés?

Ki önzetlen, megvesztegetlen,

Annak barátja mért kevés?

Mert oh! hasonló ritkaság,

Minő köztünk volt már egy Bodon,

Ki, bár szerényen, pompa nélkül,

De közjóért élt egykoron.

Kinek jutott még itt eszébe,

Öt példányul állítani?

— A nép javát szíven viseltek,

Nem lesznek emlékszoirai!

Kinek szeplőtlen tisztaságát

Ugy tisztelé gazdag, szegény:

Közemlék nélkül hogy maradhat

Nyugodva a sir fenekén?

Az egyszerűség az igaznak

Jellem mása volt és leszen.

De szobrot már ma érdemeltek,

Kik útján jártak tisztelen.

Vagy tán maholnap azt se tudjuk,

Melyik emlék mond igazat?!

Midőn igaz s hamis „gyöngy“ együtt,

Egy sorban lesznek — föld alatt.

Hogyan haladjon, melyik példát

Kövesse majd a nemzedék?

A csillogó alfényt tevén tán,

Nem a szerény erényt előbb.

— Szobrot, szilárdat mindazoknak,

Kik közhasznuan éltek,

És a magasban is jók maradtak,

Útjukban nem tévedve meg.

Azokra hulljon — fátulképen,

A feledés örökre, majd

Kiket első létökre, önzés,

A jobbak ellen vivni hagy.

S ti, boldogultak, kik mindvégig,

Mint jobbaink, úgy éltetek:

Áldás lebegjen, ég áldása,

S a népe is — fölöttetek.

Egy kis történet az alispánválasztás alkalmából.

A magyarok őstörténelme a mondák kétes fénye által van megvilágítva. Annyi bizonyos, hogy államszervezetük különbözött a germánok- és gallokétól, melyek már egy bizonyos fokig fejlődve voltak akkor, mikor őseink a verezkei szoroson mai szép hazánk földjére először tettek lábukat. Mint ázsiai nép, az ott uralkodó szokásokkal együtt jöttek Európába, melyekről sok ideig nem tudtak és nem akartak lemondani. Ma már a keleti népek is többé-kevésbé a civilizáció útjára léptek; államszervezetükben van határozott kormányforma, melyet hova-tovább fokozták fejlesztenek az európai műveltebb és hatalmasabb államok pressiója következtében. De még nem sokkal ezelőtt is, törzsfőnökök alatt éltek épen mint őseink a hét vezér korában.

A magyarok, miután elfoglalták a négy folyam körét, melyekből fájdalom, ma már csak kettőt mondhatunk magunkénak, a pusztaszeri harmincz négy napig tartó országgyűlésen közös erővel szerzett birtokukat egymás között igazságosan eloszták. A fő- és alvezérek megjelölték a maguk birtokukat, s egyúttal várakat építvén, azokat a maguk nevével nevezték el.

Árpád maga, ki mindnyájuk fölött uralkodott, nem választott ki külön földterületet, azonban fia az elfoglalt ország kellő közepén kapta ki részét, s azt a maga nevével Zsoltnak nevezte el. Nem messze tőle Csongrát (?) Csanád és Szabolcs vezérek kapták ki földbirtokukat. E földbirtokokon épült váraktól származtak a vármegyék.

Hány vármegye keletkezett ez időben: nincs róla biztos tudomásunk. A monda hét törzsfőnököt említi, de ezeknek emlékezetét egyetlen helységünk sem tartotta fen. Szent István, ki a nyugati államok példájára megalapítja a magyar királyságot, az országot is 72 vármegyére osztotta föl, ezek közül is a későbbi idők folyamán nyomtalanul eltűnt huszonkettő, míg a többiek annyi változáson mentek keresztül, hogy ma már a Szent István által alkotott vármegyéknek eredeti alakját legnagyobb részben nem is sejtjük.

A vármegyék élén eredetileg grófok állottak, kiket a diplomatai nyelv come s-eknek nevezett. Később, midőn országotat idegen, főleg német származású lovagok lepték el, kik hova-tovább nagyobb befolyásra tettek szert, a comesekeket német mintára ispánoknak (Gspan) nevezték el.

A magyar fejedelmek és királyok alaptörvényeik értelmében, várakat, földbirtokokat nem osztogathattak kényök-kedvök szerint, azért a vármegyék sem voltak örökölhetők: mindazon által a királyi méltóság emelése czéljából az ispáni méltóság adományozása királyi privilégium vala, minek következtében az ispán, mint a vármegye feje, egyúttal zászlós ur és a megyéjéből kikerült katonaság fővezére volt.

A vár, a körülötte lévő helységekkel együtt, főnök nélkül akkor sem maradhatott, mikor az ispán a harezmezőn, vagy az országgyűlésen vesztegelt, ennél fogva már szent István gondoskodott a vice comesekről, vagy vicispánokról, kik a főispánnak a megye területén helyettesei, a törvények végrehajtói s a vármegyének tényleges fejei valának.

E szervezet volt a magyar alkotmány talpköve, mely nemzetünknek hegemoniáját ezer évig fentartotta. A megye főnökeinek kezébe letett hatalom oly szélesre vala kiterjesztve, minővel a mult idők egyetlen államában sem találkoztunk, e hatalom azonban irott és országgyűlésileg hozott törvények által volt meghatározva, ennél fogva szigoruan az alkotmány határain belül maradván, a magyar nemzet ősi szabadságán esorbát nem ejtett. Sőt a culturalis és politikai fejlődés folyamában az alispáni jog köre néhol megcsökkentett, néhol még inkább kiterjesztett.

Ma már a főispánság is sokat veszített régi méltóságából s naponként közeledni látjuk a burokrácia felé; negyvennyolcz előtt azonban még mindig inkább méltóság vala, mint hivatal; ezért többnyire az ország főnemesei előtt képezte az aspiratio czélpontját, míg az alispánság, mint a vármegyei jog, igazságszolgáltatás és közigazgatás legfőbb hivatala, századok óta a magyar gentry kezei között volt.

A régi táblabírói világ alispánjainak nevéhez nagy érdemek fűződnek. Közbizalom által emelt polcaikon, ama széleskörű hatalommal felruházva, melyet a törvény biztosított számukra, mindig arra törekedtek, hogy a tekintetes vármegye bizodalmtól továbbra is kiérdemeljék. A megyegyűlés hasonló vala egy kis alkotmányozó országgyűléshez — még ma is van valami belőle. — mely nem ritkán az abszolútizmussal szemben is gyakorolta vétő-jogát, s ennek köszönhetjük azt, hogy a nemzet alkotmányos jogainak helyreállításakor, a megyei önkormányzat folytonos gyakorlására támaszkodva, azt könnyebben eszközölhetők.

A nemzet szabad polgárainak mindenesetre legszebb jogai közé tartozott a választási jog. Sajnos, hogy e joggal nálunk is, mint mindenütt, időnként sok visszaélés történt. A restauratio előtt hetekkel és hónapokkal átfutotta a megye területét az aspiránsok neveinek hirt, mely alkalmat adott arra, hogy a közvélemény által gyengébbnek híresztelt fél anyagi

nyes intézkedéseknek, erélyes és igazságos ellenőrzője a megyei közigazgatásnak, reményem, hogy ebbeli törekvéseimtel és tevékenységemmel addig, a meddig az szeretett megyém érdeke és a közjó előmozdítására, közigazgatásunk előnyére irányul, becses támogatásukat és közreműködésüket megvonni nem fogják.

Valóban erőim gyengeségének tudatában, a tisztemmel járó feladatok nehézségeivel szemben, el kellene csüggednem, mert elvégre is, az egyéni akarat és tevékenység önmagában gyenge megküzdeni, a közélet különböző irányú áramlatával, ha nem élne lelkemben azon tudat, hogy midőn bizalmukkal megtisztelve, e diszes állásra felemelni kegyesek voltak, bennem a közügynek buzgó, önfeláldozó munkását kívánták a tevékenység nagyobb terére állítani, hogy kegyes jóindulatu támogatásuk által a közbizalomtól erőt és buzditást nyerve, erélyes és becsületes vezetője lehessen és legyek a megyei közigazgatásnak.

És hogy ezen érdemem feletti kitüntető bizalomnak teljes erőmből megfeleljek, és azt ügybuzgó működésemmel megháláljam, fogja hivatalos pályámnak egyedüli célját és önzérzetes becsvágást képezni.

Ezen hitben és reményben, bizva: hogy szilárd elhatározásom, lankadatlan buzgalmam és becsületes törekvésem kegyes jóindulatu támogatással és tisztviselő társaimnak évek során mindig és változatlanul igazolt tevékeny és ügybuzgó közreműködése mellett — a sikeres eredményt, — ha nehéz küzdelmek után is, — elérendi, teljes megnyugvással tekintek a jövőbe és magamat továbbra is kegyes jóindulatukba és barátságos szives hajlamaikba ajánlom.

Megyegyűlés 1886. márczius 29—31.

Elvégeztetett. A hullámok, melyeket az alispáni szék betöltése idézte elő meggyeserte, lecsendesültek; s míg az alkotmányos uton elért eredmény előtt tisztelettel hajlik meg mindenki s így mi is: addig nem titkolhatjuk el, hogy a diadal öröme nem ment minden borongástól, még azoknál sem, kiknek meggyözödéseiből eredő közreműködését siker koronázta. Igen, mert azokat, kik a legközelebbi alispáni választásnál ellenjelöltek voltak: nem egymás ellen szerettük és szerették volna velünk együtt igen sokan látni, hanem egymás mellett, megyénk kormánykerekénél. Mert hiszen mi mindenikben megtanultuk az embert szeretni, a férfit tisztelni, a képességet csodálni, a munkásságból példát meríteni. Ezért árnyalja be sokaknál az öröm derült eget némi bánatos felhő.

Már a gyűlést megelőző napokban szokatlan tevékenység volt észlelhető városunkban. E mozgalmat nemcsak az idézte elő, hogy az állandó választmány tartotta üléseit, de az is, hogy az egyes jelöltek mellett buzgólkodó pártok vezérferfiái jöttek, mentek, értekeztek, tanácskoztak, hogy saját jelöltjeiket diadalra segítsék. Ha laicus ember egyikét-másikat megkérdezte, rendszeren azon feleletet nyerte mindegyiktől, a Máriássypárt kivételével, hogy a diadal kétségtelen, mert a többség biztosra van.

áldozatokkal biztosítsa magának a többséget. Ennek kétszeresen rossz következménye lett: megtörtént, hogy a megválasztott, már instelliója alkalmával vagyoniilag megbukott, — és a szavazatát áruba bocsátó nép jövőre erkölcsileg aláhanyatlott.

Hanem azért az elmúlt idők kortes világából sok érdekes és jellemző vonás maradt fön.

A kortes mindig raffiniert ember, ki azt a szerepet viszi pártjában, melyet a hadvezér serege élén. Mindent lát, mindent hal, csupa szem s fül. Szétküldi kémeit, kik minden pillanatban megvizsgálják a hírt a kedélyek hullámzásáról. Kitűnő szónok, ki kénye-kedve szerint bánik az érzelmeikkel, s „hol nem győz okokkal: bátran vág közbe — botokkal.“ A kétes voksokat pénzzel és itallal tartja lekötve. Majd átmege az ellenfél táborába, s megtörtént, hogy saját kisebbségben levő pártját juttatta diadalra hogy mint egy renegát ügyesen szülvélve, az ellenpártra állott s a diadal reményének hevében ugy leitatja ellenfeleit, hogy ezek szavazati nem voltak képesek.

Es ez így tartott évtizedek hosszú során át, míg a megvesztegetés annyira megromította a máskülöben ép erkölcsű nép szívét, hogy újabb időben országgyűlési törvényeket kellett hozni a vesztegetések ellen. Mert ha a csekélyebb műveltségű választók körében azt kérdezte valaki, ki lesz a képviselő: — A ki jobban fizet. — volt a lakonikus felelet.

Ily körülmények között azon állások, melyek a választók bizalma folytán valának betöltendők, esetleg oly egyének által is betöltettek, kiknek sem műveltségük, sem képességük nem állott arányban állásukkal.

Ma már ily eshetőségektől nines mért tartanunk. Választó közönségünk műveltségi niveauja naponként emelkedik azon fokra, melyen gyanúsításokkal élnünk nem szabad. S ha mégis történnék visszaélések: ezekért a nép vezetőinek eszélytelenységét okozhatjuk.

Gömörmege alispáni székére ezuttal megyénk négy kitűnő férfia pályázott. Bármelyikre esik vala a választás, e fontos hivatali derék kezében lett volna. Azon körülmény, hogy az első szavazásnál pozitív eredményt nem lehetett constatálni, csak azt bizonyítja, hogy a pályázók mindenike megérdemelte a bizalmat. A második szavazás győzelme Bornemisának jutott, a mi viszont azt bizonyítja, hogy a megye töle sokat vár.

Gömörmege alispáni székében mindig jeles férfiak ültek. Néhai Szontagh Bertalan, ki a jelesek között is kitűnő ember volt, szilárd jelleme, vas akarata és eszélyessége által érdemelte ki az utókor hálaát. E tulajdonságokra szüksége van bármely vármegye alispánjának, annál inkább a polyglott Gömörmege.

Üdvözljük Bornemisza Lászlót a Szontagh Bertalan örökében!

E tájékoztatásról az idézte elő, hogy a megjelent megyebizottsági tagok egy része a jelöltek egyike mellett se n foglalt állást, úgy hogy a mint később kitűnt, — az első szavazásnál 18, a másodiknál pedig 51 jelen volt választó nem szavazott.

Ha már a vezérek így nyilatkoztak, a plebs bizonyára csak abban volt biztos, hogy az eredmény bizonytalan, mi általános fokozta az érdeklődést.

Végre elérkezett márczius 29 ike. Szép verőfényes tavaszi nap, mióta csak az ég is ünnepelni készülne. Városunk téres piacza csakhamar megtelt intelligens közönséggel, s külön csoportokra oszolva hallgatták a vezérek intézkedéseit. Dél-előtt 9 óra 25 perczkor rohogott be a pályaudvarra a felbuzgózott különvonat, hozva azokat, kik Hevessy Bertalan országgyűlési képviselő köré csoportosultak. Az érkezőket a pályaudvarban a jelölt tisztelői s a választó elvtársak fogadták. — Zeneszóval, katonás rendben vonult a diszes csapat Szentiványi Miklósnak, megyénk e köztisztelőben álló veterán vezérférfiának vezetése alatt a piacra, életve a párt jelöltjét. Bizony ez ünnepélyes bevonulás láttára nem egy agg választónak dobbant meg a szíve, mert visszavárválva látta azon időt, midőn ily alkalmakkor felhangzott a dal: „Az alispán kalapomhoz rózsát tett.“

Mig ezek történtek az utczán és piacon, addig a megyeház karzatát teljesen elfoglalták a nők, kik ez ünnepélyes alkalomra megyénk legtávolabbi részéről is összesereglettek.

Majd a megyebizottsági tagok is felvonultak a terembe, helyet foglaltak komoly ünnepélyességgel.

Pontban 10 órakor lépett a terembe Fáy Gusztáv főispán, s meleg szavakkal üdvözölte a népes gyűlést, melynek szavazóképes tagjai 320-nál többen voltak, tehát annyian, mennyien még általános tisztújítás alkalmával sem szoktak megjelenni. — A főispán megnyitó beszédében esetele a letárgyalandó ügyek fontosságát, s a gyűlést megnyitotta.

Első sorban felolvastattat Ujházy Lajos h. alispán jelentése a megye állapotáról, melyből kiemeljük a következőket:

A mult gyűlés óta a tisztikarban változás nem történt, legfeljebb annyi, hogy Gaján Sándor utibiztosi minőségben áthelyeztetett. A tisztviselők készséggel és odaadással teljesítetik kötelességeiket; a h. alispánt készséggel támogatták nehéz hivatásában, miért őszinte köszönetet érdemelnek.

Az egészségügy állapota kedvező, bár itt-ott himlő és kanyaró szörványosan jelentkezett, de acut jelleggel sehol sem öltött. — Országgyűlési tagok, mint hogy e helység igen vizegyes helyen fekszik, csatornázása elrendeltetett, s erre az előmunkálatok folyamatban vannak. — A hasznos háziállatok között észlelt betegségek nagyobb részt megszűntek. — A személy- és vagyonbiztonság, nehány lopást kivéve, sehol meg nem zavartatott. — Közlekedési akadályok a rendkívüli hófúvások következtében több helyt és több ízben fordultak elő. Különösen Telgárt és Sümjác községek vették több ízben igénybe a közlekedési akadályok elhárítására, melyre az uti pénztárból 150 frt utalványoztatott az igénybevett közmunkán felül. — Az utónczési folyamatban van, s az eddig megjelöltből kitűnik, hogy ez is kedvezőbb a mult éviéknél. — A megyei pénztárak szakszerűen megvizsgáltattak, s teljesen rendben találtattak: a könyvek szakszerűen vezetettek. — A közmunka váltásig hátralek mindenütt biztosított. — A Gortva szabályozási munkálat miatt támasztott fegyelmi ügy végelesen elintéztetett, s a fegyelmi bíróság által vádolt szolgabíró teljesen felmentetett. — Folyamatban van még fegyelmi ügy Tiszolcz város előjárása és képviselő-testülete, a klenózi és nagyszlabosi körjegyzők ellen. — A megyei kózkórház a kormány küldötte által felülvizsgáltatott, s az építés kifogástalannak és olesónak találtatott stb., melynek elhangzása után a h. alispán a megye pécsettjét az elnöklő főispánnak átadja. Erre a megyegyűlés az állandó választmány indítványára a jelentést helyeslő tudomásul veszi, s a h. alispánnak erélyes működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

Ekkor következett a választás. Fáy Gusztáv főispán rövid szavakban esetele az alispáni állás fontosságát, mely nem veszett jelentőségéből az által, hogy a törvénykezés külön vált, mert az ezen hivatallal járó kötelességek oly sokfélék, a munkahalmak oly nagy, hogy ezt betölteni csak odaadó és hivatott egyén képes, így ohajjja, hogy ezen hivatal oly egyén kezébe tétessék le, kiben a képesség, szorgalom és erély vannak összpontosítva.

Mint hogy a pártok állásából biztosan lehetett látni, hogy szavazásra kerül a dolog, a kijelölő és szavazatszedő bizottságot választották meg. A jelölő bizottságba megválasztattak: Máriássy Mór, Csider Károly és Hanvay Zoltán; kinevezettek: Nagy Sámuel, Fáy Barna és Hámos László. — A szavazatszedő bizottságba kijelöltettek Gál János elnöklő alatt: Fáy Barna, Csider Károly, Szentmiklóssy Sándor. Id. Hegyessy Sándor és mint jegyző Lukács Géza. — Rövid tanácskozás után a jelölőbizottság első helyen Ujházy Lajos főjegyzőt, második helyen Bornemisza László megyei t. b. főjegyzőt, harmadik helyen Máriássy Andor földbírtokos és volt országgyűlési képviselőt, negyedik helyen Hevessy Bertalan országgyűlési képviselőt, ajánlotta. Mindenik jelölt nevének elhangzását általános „éljen“ követte, mi biztos jele azon tiszteletnek, mellyel megyénk közönsége a jelöltek mindenike iránt viseltetik.

A szavazás elrendeltetvén, ez csaknem két órát vett igénybe, s eredményét Gaál János következőleg hirdette ki: Ujházy Lajos kapott 4, Bornemisza László 134, Máriássy Andor 64, Hevessy Bertalan 100 szavazatot. Általános többséget egyik jelölt sem nyerve, Bornemisza és Hevessy között új szavazás rendeltetett el, melynek eredménye lett, hogy Bornemisza László 152 szavazattal, Hevessy Bertalan 114 szavazattal ellen alispánvá választatott.

Az eredmény kihirdetése után a megválasztott alispánt pártjának vezérferfiái a terembe vezették, s miután az esküt letette, elmondta székfoglaló beszédét, mely általános tetszést aratott, s melyet lapunk más helyén egész terjedelemben közölünk. — A beszéd s az ezt követő lelkes éljenzés lecsilapultával elnök a gyűlést azon kijelentéssel zárta be, hogy a gyűlés egyéb tárgyai holnap vétetnek elő.

Márczius 30-án már egészen más kinézése volt a megyeház gyűléstermének. — A karzat teljesen, a még tegnap tultömött földszint legnagyobb része üresen állott. S a gyűlés megnyitása után kezdetét vette az állandó választmány jelentése a megyegyűlés elé terjesztett ügyekről. E vélemény-

ményes jelentések kevés kivétellel megjegyzések nélkül fogadtattak el, így ritkán került szóbeli tárgyalás alá egyik-másik kérdés.

Első sorban az egyes szakminiszterek rendeletei olvastattak fel. A Gortva-patak szabályozása tárgyában elrendelt fegyelmi ügyről már az alispáni jelentésnél emlékeztünk meg. — A néhai Szontagh Bertalan alispán arezképeinek lefestése belügyminiszterileg engedélyeztetett s az ebből folyó költségek a házi pénztárból fedeztetnek. — A földművelésügyi miniszter rendelete a vízi-könyvek berendezése és kezelése tárgyában tudomásul vétetett, míg a vízduzzasztó és vízjogi törvény tárgyában kiadott rendeletei a szolgabíráknak mihez tartás és tájékozás végett kiadattak. — Kovács Akos áthelyezése tudomásul vétetett. — A belügyminiszternek a bányamunkások elvezetésének megakadályoztatása tárgyában kiadott rendelete szerint utasítottak a bányatulajdonosok, hogy vérellállító készülékekről gondoskodjanak. — A bizottságok jelentései a pénztárak évi számadásainak megvizsgálásáról tudomásul vétettek s felterjesztésük kimondatott. — Az általános tűzközbiztonság országgyűlésre való behozatala tárgyában tett indítvány elfogadtatott s a törvényhatóságok átiratilag ez eszme pártolására felhivatnak. — A közmunkaszolgáltatás beosztásáról szóló jelentés azon feltétellel fogadtatott el, hogy a városok is e tekintetben a járásokhoz oszthatók be. — A közmunkakezelési szabálytervezet tudomásul vétetett. — A tisztí nyugdíjintézet alapszabálytervezete megfontolás végett az állandó választmány tagjainak kiosztatni rendeltetett. — Az alispáni hivatal átvételéről szóló jelentés, valamint Liptó-, Győr- és Zólyom megyék átirata a megyei alkalmazottak nyugdíjaztatása tárgyában tudomásul vétetett.

Olvastattat a közmunkaminiszter leirata az osgyáni lakosok közmunka váltásiga leirása tárgyában, a kérelem elutasítatott. — Néhai Szontagh Bertalan temetési költségeinek fedezése a magtári alap kamataiból kiutalványoztatnak. — Szatmár- és Torontálmegye átirata a magy. közműv. egyeslet tárgyában, tudomásul vétetett. — Nógrádmegyének átirata a tanuként beütött esendörök illetménye s a torontálmegyei gazdasági egyeslet átirata tudomásul vétetett. — Heves- és Arad megyék átirata a közigazgatás reformálása érdekében elkészvén, tárgyalanná vált. — Somogy megye átirata a gazdasági váltásig megszűntetése tárgyában, helyeslő tudomásul vétetett. — Forgácsfala, Drabszko, Otilia községek birtokveit az illető szolgabíró betérjesztvén, véleményes jelentés végett a tisztíügyesnek kiadott. — A magyarországi tanítóköri arháza érdekében kibocsátott felhívás a szolgabíráknak gyűjtés végett kiadati rendeltetett. — A Pelsüczön felállítandó gyógyszer-tárra vonatkozó iratok a belügyminiszterhez felterjesztettek. — Feled községe folyamodott, hogy a tanítói nyugdíj kivétese nem helyes alapon történt, e kérvény a szolgabírónak azon utasítással adatik ki, hogy az érdekelteket hallgassa ki. — Rimaszombatnál egy városi mernöki- és adóvégrehajtói állomás rendszeresítve engedélyeztetett. — Lukovistye község szegény alapjára vonatkozó számadások megvizsgáltattak, a szegény-alap 212 frt 08 kiban megállapítatik, s a szegény-alapból kiutalt Lestyák-téle tápdíj a község által visszatérítendő. — A rimaszombati takarékpénztár 20 frtnyi kegyadománya a nemzeti pénztár javára, köszönettel vétetett. — A megyei közigazgatási bizottság felévi jelentésének felolvasása s több, leginkább egyeseket érdeklő ügy elintézése után elnöklő főispán az első aljegyzői állomásra Lukács Géza II-od aljegyzőt, a második aljegyzői állomásra pedig Máriássy László tiszteletbeli aljegyzőt helyettesítvén, a gyűlést márczius 31-ikén lelkes éljenzés közte bezárta.

Szemle.

Le roi est mort; vive le roi! . . . Van hát viczispánja Gömörvármegyének, — az én keserűségemre!

Ne tessék félreérteni! Én nem tartoztam sem az egyik, sem a másik párthoz, de hát kérem: miről beszéljen már ezental az ember, mikor már viczispán is van! Ilyen háládatos témát az ember csak nem bocsáthat ki keserűség nélkül a kezei közül!

A milyen izgalmasan, vigan, derűlten kezdődött hétfővel a hét, olyan lassan, szomoruan, busan fejezi be a szombat. Hétfőn reggel csupa gyönyörűség volt átsétálgatni a városon, csoportokra oszolva hullámzott azon keresztül-kasul az egész tekintetes modern vármegye. A vasut felől a megyeház felé, nemzeti szín kokárdás sereg vonul, melyet cigánybanda kísér, huzkák a barna rajkók nagy lelkesedéssel, a téns urak meg dalolják hozzá félrevágott kalapjuk alól:

„Szombatnál folyik a Rima,
Nem kell nekünk Bornemisza,
Sem nem Andor, sem nem István;
Hevessy lesz a viczispán.“

No a kortes nótáknak megvan az a jó tulajdonságuk, hogy az igazságra nem sokat tartanak és most az egyszer csakugyan beteljesedett a közmondás, hogy dobbal nem fognak egeret.

. . . Pedig annak a pártnak két zászlója is volt. Az egyiket vigan lobogtatta a tavaszi lágy szellő, s háromszinű szalagján büszke felírást viselt: Éljen Hevessy Bertalan alispán! A másik zászlót a magokat elszámított kortesek csábitották be; nemes, előszült, délczeg alakjával itt ödöngött köztünk és a tájékozottabbak előre sajnálták, hogy a közügyek e veterán bajnokát egy bukó párt zászlójául mutatták fel a választó közönség előtt.

De nemcsak a hét kezdete és vége között van nagy különbség, hanem a régi és új alispán-választások között is.

Hová lettek a jó idők, midőn az áldott emlékü kiváltságos választók, nem gondolva az atyafisággal, ha szavazattal nem is, de annál inkább győztek „ge-

rundiumokkal, agyba-főbe verén jelöltet és választót, s az eltérő véleményeket helylyel-közzel éles karddal egyenlítették ki?

Hát bizony ezek is eltűntek már, s csak az emlékezetben él egyik-másik alak, ki vagy furkós bottal, vagy karddal igyekezett a bukást megboszulni akár volt rá oka, akár nem.

Az a nagy esend, mely az alispán választást követte, kóborolva a nyilvánvaló piac és a gyülesterem csoportjai között, s hallgatva a kitöréseket és örömyilatkozatokat a nagy esemény felől, juttatta eszembe azt a szép regét, a melyet Catull Mendeé vagy Fáy András, tán Lafontaine a mese királya irt, a mely mesében két darázs tragikomédiája van jeremiádokba dolgozva, midőn összevesztek két virág fölött;

Egy durzás, kőtekedő vén darázs (feltétlen híve a rezedának) inceselkedett egy serdülő, karesu fiatal darázzsal:

— Te öcsém, hogy lehet olyan rosz izlésed: szeretni azt az ostoba ibolyát?

A fiatal darázs sem hagyja magát:

— Hogy lehet neked olyan kifczamodott izlésed: a rezedát választani?

No hiszen, nem is kellett egyéb! „Majd megtanítlak én, adta sühederje!” — üvölti a vén darázs és hegyes fulánkjaival nekiront a fiatal daráznak, de a düh által elfulusztva, karjai (vagy akarom mondani szárnyai) meggyengülnek, és elhinnék-e? az a gyerek-darázs — őt! a vén bajnokot — leveri.

... Igazán kellemes dolog a mai világban élni, mikor a meseírók regéi már nem ismétlődnek a valóságban, különben azt hinné az ember, hogy csakugyan akadt olyan két darázs, a melyik összeveszett, a rezedá és az ibolya illata fölött. . .

Tschew Egueux.

Kerti gazdaság.

Gyümölcsészet. (Folytatás.)

*14. **Tongrai körte.** érés ideje szeptember-október eleje, elsőrendű gyümölcs. Elég nagy. Husa fehéres, néha zöldes vagy sárgás fehér, finom, teljesen szétolvadó; leve rendkívül bő, cukros, üdítő, néha finoman csipős savanyúval emelt igen fűszeres ízű. Fája mérsékelt növesű, kedvező helyen igen egészséges és edzett, korán és bőven termő. Diszlik birsén és vadonezon, gúlafának igen alkalmas. Inkább száraz és lejtős oldalba ültetendő, hol jó tulajdonságait teljesen kifejti.

*15. **Congressus emléke,** érés ideje augusztus elejétől szeptember elejéig. Nagy, igen nagy másodikrendű csemege és valódi disz-gyümölcsének husa fehér, félfinom, tömött, olvadó. Sokban hasonlít a Vilmos-körte husához, (mely faj tudvalevőleg egyike a legjobbakkal). Leve bő, cukros, üdítő, finom savanyúval emelt, kellemes ízű. Fája erőteljes növesű, edzett; korán és bőven termő, mert virágzásában nem kényes és kötődött gyümölcsei eléggé jól daczolnak a kései fagyokkal. Diszlik vadonezon csakugy mint birsén. Helyben, talajban nem igen válogatós. Mint szűz fát, nagy gyümölcsei miatt tanácsos nagy szeleknek ki nem tett helyre ültetni. Mérsékelt nedvességű talajban azonban, szebben tenyészik, mint a forró és száraz földben.

16. **Cserlevelű császár körte.** Márczius—április, másodikrendű csemege-, de elsőrendű háztartási gyümölcs. Középnagy, néha nagyobb is. Husa fehéres, tömött, roppanó, teljes értékű felszerint olvadó; igen bő levű, cukros, kellemes fűszeres ízű. Fája bujánövesű, edzett; szép lombozatu, gúlafákat alkot. — Kései későn fordul ugyan termőre, de ha koronáját kifejlesztette s gyümölcsözési korát elérte, rendkívül bőven szokott teremni. Birsén nem diszlik. A nyésést nem szereti, tehát alakjának nem nevelhető. Természetére nézve inkább száraz mint nedves éghajlat alá való. De meggyünkben haszonnal tenyészthető. A gyümölcs, fájáról, későn szedendő le, s mint késő téli gyümölcs különösen háztartási célokra való, de csemege gyümölcsnek is jó.

17. **Angelina körte.** E vig növesű, de nem igen edzett fajú gyümölcs csak azoknak ajánlatos, akik a kiválóan finom gyümölcsöt csak a saját élvezetükre és nem egyuttal eladásra is termesztik. Husa igen finom, igen olvadó, igen cukros, bő levű, üdítő, borizú. Korán és bőven terem. Érés ideje augusztus második fele.

*18. **Jodoignei bergamot körte,** érés ideje február—április, sőt még később is. Mint késői téli körte elsőrendű. Husa sárgás fehér, finom, tömött olvadó; leve elég bő, cukros, zamatos. Fája lassu növesű, edzett, sűrű lombos koronát alkotó; korán és bőven terem. Gyümölcsei jól megállják helyüket a fán, de későn szedendők le, nehogy télen át össze fonnyadva izetlenekké váljanak. Kerített kertekben — a gyümölcs megőrizhetése tekintetéből — legcélszerűbb tenyészteni.

19. **Korai sárga körte,** érés ideje július közepe. Elsőrendű házi és piaci gyümölcs. Kellemes, cukros, fűszeres ízű husa van. Fája buja növesű, edzett, mindenütt jól tenyésző, korán és bőven terem kötött, agyagos talajban.

20. **Őszi Kolmár körte.** Október, néha november végéig eltart. Elsőrendű csemege gyümölcs. Husa sárgás fehér, finom, tömött, olvadó; leve bő, cukros, némi gyöngéd savanyúval emelt, kellemes, üdítő, zamatos. Fája edzett, korán és bőven terem. Birsén és vadonezon egyiránt diszlik. Sokban hasonlít a nemes Kolmár körte fajához, amelytől hihetőleg származik is. Széles körű elterjesztésre érdemes.

21. **Nemes Kolmár körte,** érés ideje október—december; hűvös helyen januárig is eltartható. Kitünően elsőrendű csemege-gyümölcs. Jókora nagy. Husa finom, olvadó; leve igen bő, cukros, illatos, gyöngéd savanyúval emelt, üdítő, igen kellemes ízű. Fája mérsékelt növesű, eléggé edzett; lecsüngésre hajlandó ágaival ritkás, kuszált koronát alkot; korán és rendkívül bőven terem. Vadonezon és birsén diszlik. A nye

sést megkivánja, melyet bő termésével jutalmaz meg. Egyike a legbeesesebb körte fajoknak.

22. **Hardeupont vajoneza;** érés ideje november—december. Hűvös helyen tartva január végeig is eláll. Kitünően elsőrendű csemege gyümölcs. Husa fehéres, csaknem áttetsző, igen finom, teljesen szétolvadó; leve igen bő, igen cukros, üdítő savanyúval emelt, felséges fűszeres ízű. Fája igen edzett, elég korán fordul termőre, idősb korában lesz azonban bőven termőre. Birsre nem tanácsos oltani. Virága a fagy iránt nagyon érzékeny. Nálunk Ferdinand trónörökös néven ismeretes.

23. **Hardeupont kései vajoneza;** érés ideje október—december. Eltartható hűvös helyen májusig is. Első, néha csak másodikrendű csemege gyümölcs. A fentebb leirtoz nagyban hasonlítható, de korai és folytonos bő termésére eltérő izapos, nyirkos talajt kedvelő szűz fa, a felvidékre igen ajánlható a tenyésztesre.

*24. **Kisszegfük körte;** érés ideje július közepe. Kiválóan befőzésre való apró gyümölcs. Muskotályos ízű. Fája bőven termő, nem igen válogatós.

25. **Leclere Amália körte;** érés ideje szeptember vége október eleje. Kitünően elsőrendű csemege gyümölcs. Középnagyságú. Husa fehéres, bőre alatt kissé sárgás, igen finom, tömött, teljesen szétolvadó; leve rendkívül bő, finom savanyúval emelt, cukros, igen kellemes fűszeres ízű. Fája lassu növesű, de edzett, termékeny. Birsre vagy birsbe ojtott császár körte oltandó; s gúla alakban vagy lécezet mellett nevelendő. Törpe fának való csak. Felséges gyümölcseivel kerített kertjeinkben nagyon kiérdemli a helyét, melyet elfoglal.

*26. **Koninek téli vajoneza;** érés ideje december—márczius, elsőrendű háztartási és piaci gyümölcs. Finom husu, felszerint olvadó; leve elég bő, édes, cukros, kellemes ízű. Fája erős, edzett. Birsén és vadonezon egyiránt diszlik, korán és bőven terem. Helyben nem válogatós, gyümölcsei a fán a széllel is meglehetősen daczolnak.

*27. **Nyári Kálmán körte;** érés ideje augusztus—szeptember végéig. Mint egyike a legfinomabb aszálványokat adó körteknek, kitünően elsőrendű háztartási gyümölcs. Nagy vagy középnagy. Husa sárgás, félfinom, tömött, nem igen olvadó; leve elég bő, cukros, sajátságosan muskotályos, igen kellemes ízű. Fája buja növesű, edzett, ritkás, kuszált és terjedelmes koronát alkot. Kötött, nehéz agyagos földet kíván, hol ha nem is korán, de idővel annál bővebben terem, mint minden sokáig tartó fa.

28. **Guisse Mária körte;** érés ideje január—márczius. Elsőrendű csemege gyümölcs. Középnagy, néha igen nagy. Husa fehér vagy kissé sárgás fehér, finom, tömött, olvadó; leve bő, cukros, gyöngéd savanyúval emelt, fűszeres ízű. Fája erőteljes, igen edzett korán és bőven termő. Birsén és vadonezon diszlik, de ez utóbbin tartósabb életű és erőteljesebb. A laza, száraz talajt nem tűri, de napos helyre ültetendő, hol nagy szelek nem érik. Mint kései gyümölcsesél, érdemes lenne kísérletet tenni vele vidékünkön is.

29. **Mária Luiza körte.** E szeptember—októberben érő kitünően nagy gyümölcsű körte annál biztosban tenyészthető a felföldön is. Gyümölcsének husa fehér, igen finom, olvadó; leve igen bő, cukros, üdítő savanyúval emelt, igen kellemes fűszeres ízű. Fája erőteljes, edzett, korán és bőven termő. Helyben és talajban nem válogat. Birsén nem diszlik.

30. **Madame Eliza.** Mint az előbbi, csak hogy birsén diszlik, mint törpe fa.

31. **Verténé körteje;** érés ideje december—január. Jéles csemege gyümölcs. Középnagy. Leve bő, cukros, savanyúval emelt, igen kellemes fűszeres ízű. Fája mérsékelt növesű, edzett; elég korán és igen bőven termő. Természeténél fogva magára hagyatva is, szép gúla alakú fává növekszik. Birsén kevésbé diszlik mint vadonezon. Laza, homokos földben nem fejt ki kellőképen jó tulajdonságait.

32. **Borizú körte.** Ez pedig ellenkezően a fentebbel birsre ojtandó, hogy szeptember-októberben érő gyümölcseiben minden jó tulajdonságát kifejthesse. Elsőrendű csemege- és piaci gyümölcs. Fája mérsékelt növesű, edzett, korán és igen bőven terem, a nedves talajnak éppen nem barátja.

33. **Millet vajoneza** a januárig is eltartható. A mellett virágai és kötött gyümölcsei is jól daczolnak a kései fagyokkal. Elsőrendű csemege-gyümölcs. Korán és bőven terem, kivált vadonezra oltva. Erdemes a nagyban való elterjesztésre, kiválóan jó gyümölcse miatt.

34. **Márs herezegő.** Minden jó tulajdonságában egyezik az előbbivel. Nagyban való elterjesztésre érdemes. (Folytatjuk.)

Meghívás!

A gömörmezei ált. tanító-egylet „rimaszombati járásköre” f. évi apr. hó 28-án. Likéren a gyári iskolában, d. e. 9 óráig gyűlést tart, melyre a jkór t. tagjait, valamint a tanügy felkes barátait tisztelettel meghívom.

Az egylet központi választmányának az őszi körgyűlésen megállapított tárgyakat, a napirendről levette. — s azok helyett az orsz. képviselői tanítógyűlésen tárgyalandó következő tétélek megvitatását rendelte el:

1. „A népiskolai közegészségügy.”
2. „Az olvasókönyvek használatának a módja.”
3. „Az ismételő oktatás és minő legyen az ismételő oktatás könyve falun? minő a városokban?”
4. „A kezűgyesség oktatás célja, anyaga és módszere, tekintettel hazánk közgazdasági viszonyaira.”
5. „A felnőttek oktatása a magyar beszéd elsajátítása érdekében.” — s végre
6. „A természetrajzi oktatás anyaga és módszere a népiskolában, kapcsolatban a mezői gazdaság, házi-ipar és kézi-ügyesség gyakorlásával.”
7. Folyó ügyek. Indítványok.

Az egyleti választmány intézkedése folytán, fölhívom a jkór t. tagjait, miszerint a megvitatásra kitűzött tétélek kidolgozásához, eddigi tapasztalataik — és megállapodásaik eredményének rövid tétélekbe való foglalása által, hozzájárulni mindenki hivatalos kötelességének ismerje.

A kik a közebeden részt ohajtanak venni, ez iránt. Szomor Károly gyári-iskolai tanító úrnál jelentkezzenek.

Kelt Rimaszombat, 1886. apr. 3-án.

Törköly József, jkóri elnök.

Hírek és vegyesek.

Kegyadomány. Ő Felsége, a király, a zádorházi ev. ref. főkegyházközségnek iskolaépítésre magánpénztárából száz forintot adományozott.

Küldöttségek tisztelgése. A megyei tisztikar kedden délután testületileg tisztelgett a vármegye újonnan választott első tisztviselőjénél Bornemisza László alispánál. A tisztikar üdvözlét Lukács Géza h. első aljegyző tolmácsolta meleg hangon tartott szép beszédben, melyre az alispán az ő ismert szívélves modorában válaszolt. Beszédében kiemelte azt, hogy a közhivatalok működését nem tisztán a hivatali állások közötti függés szigorú fenntartása teszi a közügyekre nézve áldásossá és eredményessé, hanem azon barátságos összetartás és kölcsönös bizalom nem kötelességszerű, de önkényes ápolása, melylyel ő tisztársai iránt eddig is viseltetett, s ezután is viseltetni fog; magát mint a tisztikar vezetőjét és fejét a testület barátságába és bizalmába ajánlta. — A tisztikar lelkesült éljenekkel biztosította új fejét azon szeretetről, ragaszkodásáról és tiszteletéről, melyet az alispán már aljegyzősége idejében nemcsak kiérdemelt, de biztosított is magának. — Pénteken Rimaszombat város előjárósága tisztelgett az alispánál, hol a küldöttség szónoka Szabó György polgármester volt. A kölcsönös üdvözlések után az alispán a küldöttség minden tagjával kezét szorította, s a küldöttség lelkes éljenek között, s teljes bizalommal az új alispán iránt, mondott becsut.

Ötven éves jubilaumát tartja Valovics Ferencz hercegi tiszt e hó 12-ikén Rimaszécsben. — 50 évig szolgálni egy ügyet lankadatlan buzgósággal és szakavatottsággal, csak kevés embernek adatik, így ez ünnepeyre méltán készülnek nagy buzgalommal nemcsak a hercegi uradalomnak azon tisztjei, kiket e veterán hivatalnok maga mellett látott felülni, hanem a tisztelők és barátok nagy szám is.

Lelkészválasztás. A bejei ev. ref. egyház lelkészévé mult hó 28-án Sághy Sándor szuhafői lelkész választatott meg.

Halálozás. Mindszenty Bertalan, városunk egyik kiváló ifju polgára a mult hó 29-én himlőben elhunyt alig 35 éves korában. — A derék iparost családjának tagjain kívül kiknek egyetlen támasza volt, a rokonok és barátok egész serege gyászolja. Nyugodjanak békén porai!

A miskolczi kereskedelmi- és ipar-kamara márczius 4-én tartott ülésében a gömörmezei cukor és sör fogyasztási adó-felzáró bizottságba tagokul Tibély Zsigmond és Weisz Károly helybeli kereskedők, a pelsüci cukor fogyasztási adó-kivető bizottságba pedig Fridrih Vilmos pelsüci jegyző választattak meg.

Diszgyakorlat. A rimaszombati tűzoltó testület folyó hó 10-én diszgyakorlatot tart Szabadkán, melyet kedélyes osonna követett a szabadkai erdőben.

A szalonkák is megérkeztek, nagy öröme a vadászat kedvelőinek, kik nap-nap után igyekeznek a kellő mennyiségű zsákmány elejtésére.

Próba-bál. Zsembery Adolf közkedvességű táncztanítónk a mult hó 28-án mutatta be igen díszes, legnagyobb részben megyénk intelligenciájából álló közönség előtt, az ez évben tanuló növendékek táncpróbáját. — Bár e próbában nem volt oly népes, mint az eddigiek, mert hát a közönségnek azon része, mely rendszeren részt szokott venni a hasonczelu mulatságokban, mással volt elfoglalva ez alkalommal, — hanem azok, a kik megjelentek, eléggé gyönyörködhettek a növendékek ügyes tánczmutatványában. — A multság ezuttal nem is tartott, mint eddig, kiválóan-kivirradt, mert a szünóra után egy 2 óra felé teljesen vége szakadt.

Szomorú jelentést tett Rimaszombatban szerzett tapasztalatai felől az iparkamara titkára dr. Kovács Gyula a kamara márczius 4-iki ülésében. Míg a Gömörmezeire vonatkozó részleteket bővebben ismertetőnk, a Rimaszombatot illető passust szóról-szóra adjuk a következőkben: „Sajnálattal vettem tudomást, s jelentem, miszerint Rimaszombatban a kereskedő tanoncok oktatásáról gondoskodva nincs. A sokkal szerényebb anyagi helyzetű Jólva és Rozsnyó dieseretes kezdeményeivel szemben Rimaszombat mulasztása kirívó. Az ipartanodai bizottságnak kötelem volna a kereskedő tanoncokat az iparos tanoncziskolába járattani, avagy a kereskedő főnökök áldozatkész-ségének igénybevételével külön alsófoku kereskedelmi iskolát felállítani. Ha pedig a városban 20 kereskedő tanoncz van, az alsófoku kereskedelmi iskoláról szóló min. rendeletnek 2. és 22. §-ai értelmében a közönségnek feladata az iskolát haladéktalanul szervezni. A megye kir. tanfelügyelője ez ügy érdemében már szeptember hóban kereste meg a város közönségét.”

Putnok és vidéke ifjusága folyó év márczius 24-én fele részben a putnoki izr. szegény sorsu tanulók felségélyezésére, fele részben pedig a gömörmezei magyar közművelődési egylet alapítókéjének gyarapítására fényesen sikerült zártkórú tánc-estélyt rendezett, ahol jövedv, vidám kedély uralgott s a táncz lankadatlan jövedvvel kiválóan virradt tartott, de nem is képzeltető az másként, hol a hölgykoszoru oly bájos és vidám kedélyű egyéniségekből állott mint Blau Helén, Hoffman Emma, Gescheit Berta, Veisz Etel, Groszman Róza, Blau Etel, Rusznayák Lina (Putnok), Morvai Lina (Szögliget), Kellner Teréz (Czenter), s még számos mások. — Továbbá a többek között ott voltak még Dr. Syhvarez Arminné, Blau Mórné, Gescheit Hermanné, Hoffman Abrahamné, Gescheit Markuszné, Lucka Jakabné, Kellner Hermanné, Groszman Adolfné, özv. Majzler Mártonné (Putnok), Köhn Sámuelné, Mandelné, Friedländer Józsefné, Finkenstein Adolfné (Tornallya), Veinbergerné (S. püspöki), sat. sat. A bevétel volt 133 frt. a kiadás pedig 102 frt. e szerint a tiszta jövedelem 30 frt. melyből felülfizettek Róth Illés (Bpest) 4 frt. Dr. Lövy Ede (Putnok) 2 frt. Vinter Dávid (Vadna) 2 frt. Blau Mór (Putnok) 1 frt. Péter Herman (Putnok) 1 frt. Veisz Zsigmond (Putnok) 1 frt. Klein (Bpest) 1 frt. Liebman (Bánfala) 1 frt. Kellner Herman (Putnok) 50 kr. Brüll és neje (Putnok) 50 kr. Fridländer (Tornallya) 50 kr. összesen 14 frt 50 kr. Fogadják érte a rendező bizottság köszönetét.

A rimaszombati kaszinó könyvtár szabályzata: 1. A kaszinó könyvtár használatára az egylet reudes- és foglalkozó tagja jogosított. (Egyleti tag, ki az igazgatónál egy reudes tag ajánlata mellett jelentkezik, s a választmány által tagul felvétetik.) — 2. Könyvtárnok a könyvkiszolgálást az egyleti

helyiségben, vasárnap és a három sátoros ünnep első napjának kivételével, mindennap délután 3-5 (háromtól-öt) óráig teljesíti. — 3. A város területén lakó egyleti tag részére egyszerre csupán egy kötet, vidéki tag részére egyszerre egy egész munka adható ki; előbbi tagok a kivett könyvet nyolcz nap, az utóbbiak egy hó alatt kötelesek beszovalgatni; ezen határidők be nem tartása esetén a késedelmes tag naponként egy oszt. ért. krajczár díjt fizet. — Kint levő könyv ismételt vagy más nevére átírása meg nem engedtetik. — 4. Rosz karban levő könyveket könyvtárnok ki nem adhat, a kiadott könyvek minő karban létét kiadó-könyve rovatában megjegyzi. — 5. Az átvett könyvek teljes értékeért, — akár elveszés, akár megrongálás esetén, — a kivéő tag felelős; a könyvtárnok által vezetett kiadó könyvbe kivéőként bejegyzett tag hozzátartozói- s eselédieit is teljes felelősséggel tartozik. — 6. A késedelmes s rongálást tevő tagok jegyzékét a könyv tüzetes ismertetésével, könyvtárnok a késedelmi díj feltüntetésé s e kárérték megállapítása végett az igazgatósághoz beterjeszti, az ezekből befolyt pénzt könyvtárnok kezeli, arról havonként elszámol. — 7. A késedelmi díj fizetés s kárértésre kötelezett tag az összeg le nem fizetéseig könyvvitelre jogát elveszti, de sőt a díj és kárnak bíróság utján bevételezhetését a könyvkivétel magá ellen kötelezőnek elismeri. — Rimaszombat, 1886. évi april hó 1-én. A választmány.

A budapesti és vidéki mezőgazdasági és általános gépkezelők egylete feladataul tűzte a gazdaközönségnek akár állandó működésre, akár a eséplési időnyre, vagy csupán gépjavitásra is szakértő gépészeket ajánlani, ez által megkíméltetik a géptulajdonos a gépész keresés kellemetlenségétől, az alkudozás és szerződötetés gondjától, de sőt némileg biztosittatik, hogy az egylet utján teljesen megbízható és szakképzett gépészt szerezhet, mivel az egylet csak ilyeneket igyekszik ajánlani tagjai közül. — Az egylet titkári hivatala (Budapest, nyár uteza 5. sz.) folyton előjegyzésben tart a gépészet bármely ágában jártas gépészeket, így: mozdony-, mozdony- és fekvőgépvezetőket, szerelőket, kazán- és gazdasági kovácsokat, kik egyszersmind okleveles gépkezelők is, továbbá szeszfűzőket, malom gépészeket stb., mindezeket díjtalanul ajánlja és szerződöteti, elhelyezett tagjaiért pedig az erkölcsi felelősséget elvállalja. Felhívjuk a t. gazdaközönség figyelmét ez egylet működésére, és kérjük, vegyék igénybe szolgáltatásainkat, adjanak előnyt a megbízható szakembereknek az ismeretlenek felett.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

401. sz. — A vezetésem alatt álló rimaszombati kir. törvényszék területén levő rimaszécsi kir. járásbírósnál előléptetés folytan üresedésbe jött 1000 frt évi fizetés és 200 frt lakpénzzel ellátott aljárásbírói állomásra, m. kir. igazságügyi miniszter ur ő nagyméltóságának folyó évi 1138/l. m. E. sz. rendelete folytan pályázat felszerelt pályázati kérvényüket jelen hirdeteménynek a „Budapesti Közlöny“ hivatalos lapban történt harmadszori megjelenésétől számítandó 2 (két) hét alatt és pedig a közszolgálatban levők hivatali előnökük utján hozzám annál is inkább nyújtsák be, mert az elkéssetten vagy a bírói ügyv. szabályok 9 §. ellenére érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Rimaszombat, 1886. márczius hó 31-én.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Gömörmege kir. tanfelügyelőjétől.

T. ipariskolai bizottság! Az iparos tanulók iskolái számára Vidék János által szerkesztett „Szabadkézi rajzminták 3-ik füzeté a földmívelés- ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által kiadott.

Miről a tek. bizottságot a vallás- és közokt. m. kir. miniszteriumnak folyó évi február 13-án 5840. sz. a kelt rendelete értelmében azzal értesitem, hogy ha a vezetése alatt álló iskola ezen rajzmintákat nem bírja, ezeknek megküldését Jágócsi Péterffy József miniszteri biztos utól (Budapest, Király-uteza 85. sz.) közvetlenül kérje.

Rimaszombat, 1886. márczius hó 30.

Groó Vilmos, kir. tanfelügyelő.

Felelős szerkesztő: LÓRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

A Jánosi-utczában folyó évi **sztent György napjától** egy kényelmes lakás, — magános udvarral, — bérbe kiadó.

Ezen lakás egy nagy bolt-, három lakoszoba-, konyha-, igen jó pinczék-, jégverem- és több melléképületből áll.

Mészáros vagy hentes mesterséggel foglalkozók a meglevő teljes berendezéssel átvehetik.

A feltételek iránt értekezhetni lehet Rimaszombatban a tulajdonos **özv. Mindszenty Bertalannéval**, ugyanott.

60—80 darab

szarvasmarhának legelő bérbe adandó **Zabaron, Rozinay György** által.

1300 darab juh eladó.

A haszonbérlet megszűntével alólirott nál — folyó évi april hó 5-ikétől 24-éig — 1300 darab szép és egészséges vegyes juh, szabad kézből eladó.

Értekezhetni **Czikora János** haszonbérlo tulajdonossal Szent-Király u. p. Bánréve.

BLAU VILMOS

férfi-szabó.

Rimaszombat, főtér, Bernáth Gyula-féle házban.

Alólirott tisztelettel jelentem a nagyérdemü közönségnek, hogy a tavaszi időny beálltával

férfi-szabó üzletemet

mindenféle divatos **francia-, reichenbergi-, brünni-, bielitzi-** és több más hazai és külföldi gyártmányu ruhaszövetekkel gazdagon felszereltem.

Ez által azon szerencsés helyzetbe jutottam, hogy megrendelőimnek igényeit minden tekintetben kielégíthetem. Mérték utáni megrendelések — a legújabb divat szerint — gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Továbbá ajánlom bécsi

férfi- és gyermek ruha-raktáramat,

hol a legújabb divat szerint, mindenféle **kész férfi-ruhák, gyermek-öltözékek** (2 évestől 10 éves korig), **felöltők** stb. stb. a legjutányosabb árak mellett kaphatók.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelettel

Rimaszombat, 1886. márczius 28.

2—2

BLAU VILMOS, férfi-szabó.

Árlejtési hirdetemény.

701. sz. — Rimaszombat rendezett tanácsu városa a **közüvőghid** 879 frt 80 kr-ra előirányzott munkálatát vállalat utján határozván elkészíttetni; annak kiadátása iránti verseny tárgyalás határnapjául **folyó évi aprilis hó 10-nek délutáni 3 órája** tüzetett ki városunk közházánál.

Miről érdekeltek azzal értesíttetnek, hogy a munkálatra vonatkozó terv- és költségzsámítás, valamint az árlejtési feltételek addig is a jegyzői hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Rimaszombat város rend. tanácsának 1886. évi márczius hó 5-ikén tartott üléséből.

Szabó György, polgármester.

Pályázat.

A nagyrócezi takarékpénztárnál üresedésbe jött **könyvvivői** állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázhat minden oly egyén, ki hiteles okirattal támogatottan igazolni képes, hogy a kettős könyvvitelben teljes jártassággal bír, hogy valamely hazai pénztintézetnél már alkalmazva volt, hogy a magyar és tót nyelvben tájékozott, s hogy eddigi erkölcsi magaviselete és becsületesége kifogástalan.

Ezen állomással évi 600 frt o. é. javadalmazás jár. Pályázni kívánók kellően és a fentebbiek szerint felszerelt kérvényeiket **folyó évi april hó 15-ig** a nagyrócezi takarékpénztár igazgatóságának adják be, ezen határnap elteltével kérvényük figyelembe vételni nem fog.

Pályanyertes tartozik 500 frt ovadékat készpénzben, takarékpénztári betétkönyvben, vagy értékpapirban letenni, netáni távozás esetén pedig a kilépést megelőzőleg két hónappal felmondani.

Kelt Nagy-Rőczen, 1886. márczius hó 23.

A nagyrócezi takarékpénztár igazgatósága.

2—2

Hizómarha eladás.

Gömörmegebe kebelezett pusztá Cso-bánkán — vasuti állomás Rimaszécs — **f. évi april hó 18-án** délutáni 2 órakor **24 darab hizó ökor** zárt ajánlatok utján fog eladatni. Az **ajánlatok 500 forint ovadékkal** látandók el. — Az eladás egyéb feltételei a **tisztartóságnál Rimaszécsben** a kitűzött eladási határnapig bármikor megtekinthetők.

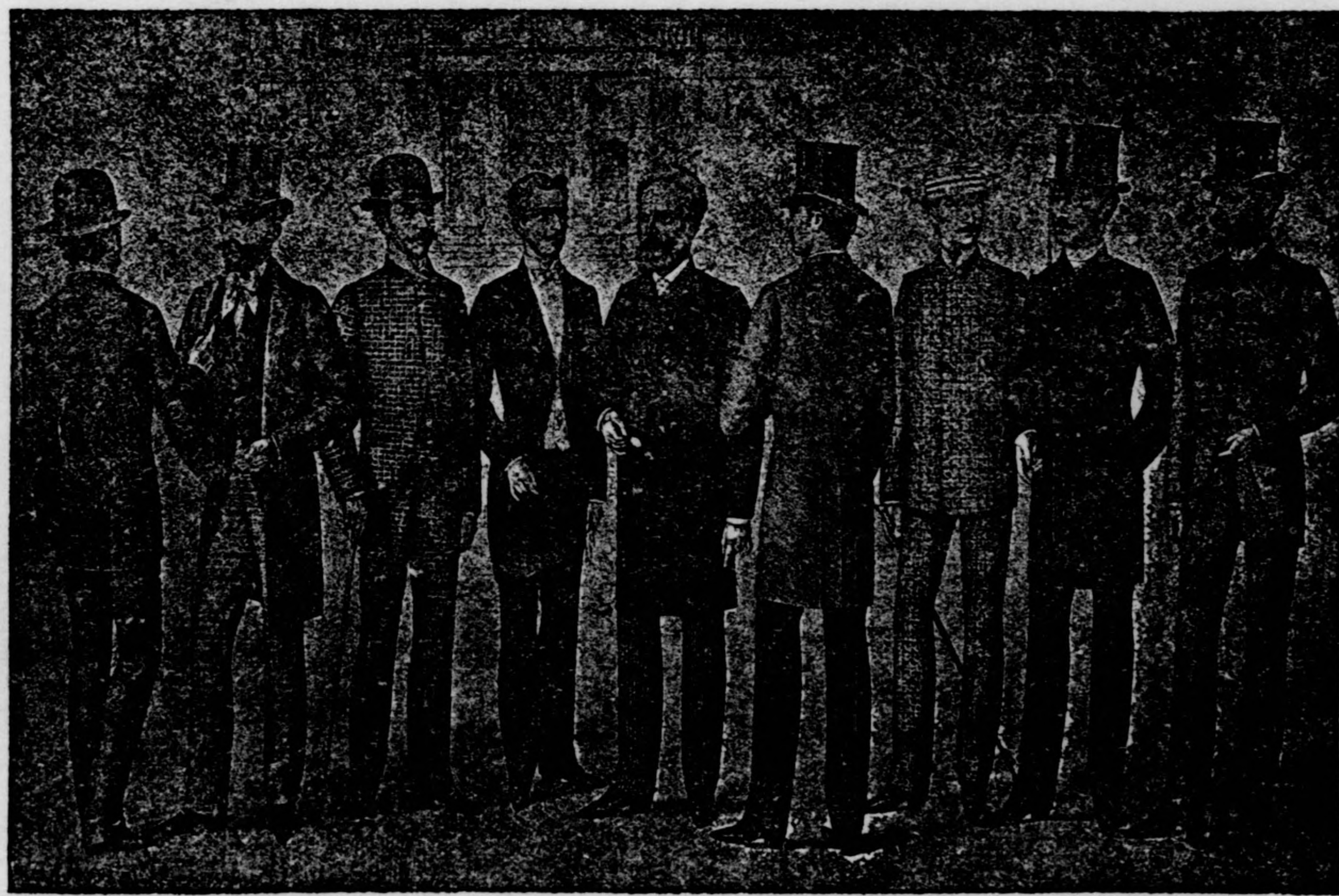
Kelt Rimaszécsben, 1886. martius 29.

Az uradalmi tisztartóság.

Legújabb divat 1886. tavasz-nyári évad.

STEINFELD és FISCHER

URI RUHA ÜZLETE MISKOLCZON.



STEINFELD és FISCHER
URI RUHA ÜZLETE MISKOLCZON.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek a kül- és belföld mérvadó helyein legnagyobb kedveltségnek örvendő divat formáit bemutatni és tisztelettel értesítjük egyszersmind a n. é. közönséget, miszerint az első gyárakból eredő legújabb divatu **tiszta gyapju-kelmék** nagy választékban üzletünkben megérkeztek, melyekből kívánatra mintákat bérmentve készséggel küldünk.

Főtörekvésünk jövőre is a ruhák izlésteljes elkészítése- és kiállítására a legnagyobb figyelmet és gondot fordítani.

A rimaszombati és putnoki országos vásárok alkalmával mérték szerint rendeléseket elfogadunk.

Kiváló tisztelettel

STEINFELD és FISCHER.